

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/324/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817210348
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7817210348.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu L. T., nar. XX.XX.XXXX, bývajúceho v X., X. č. XXX, zastúpeného JUDr. Viktoriou Kerekešovou, advokátkou so sídlom v Rožňave, Šafárikova č. 71, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho č. 16, o zaplatenie 1.708,25 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 9Csp/207/2017-73 zo dňa 5.6.2018 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okrem výroku, ktorým bolo v prevyšujúcej časti ohľadom úrokov z omeškania konanie zastavené.

P r i z n á v a žalobcovi proti žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi 1.708,25 € s 5 % ročným úrokom z omeškania od 5.12.2017 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti ohľadom úrokov z omeškania konanie zastavil. Priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % zo strany žalovaného s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorú odôvodnil tým, že na základe jeho žiadosti boli uzavreté so žalovaným tri zmluvy o revolvingovom úvere pod č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX. Prvá žiadosť/zmluva bola dohodnutá s úverovým limitom 750 €, počtom splátok 24, výška mesačnej splátky 51,85 €, celková čiastka úveru 1.244,40 €. Predpokladaná RPMN bola uvedená vo výške 70 %, ročná úroková sadzba úveru 70 %, priemerná RPMN vo výške 46,06 % s poskytnutou čiastkou revolvingu 503,98 €. Žalovaný schválil revolvingový úver na rovnakej listine dňa 15.11.2013, avšak bol rozdiel vo výške RPMN, ktorú už stanovil na 65,79 %, výške predpokladanej RPMN po poskytnutí revolvingu vo výške 48,99 % a oproti návrhu doplnil aj ročnú úrokovú sadzbu úrokov z omeškania vo výške 5,25 %. Žalovaný uhradil 24 mesačných splátok po 51,85 € a 1 mesačnú splátku 16,60 €, t.j. celkom 1.261 €. Druhá žiadosť/zmluva o revolvingovom úvere na zariadenie domácnosti bola s úverovým limitom 630 €, s počtom splátok 30, mesačnou splátkou, vrátane úrokov 38,78 €, celkovou čiastkou úveru 1.163,40 €, predpokladanou RPMN za úver 70,03 %, ročnou úrokovou sadzbou úveru 70,03 %, priemernou RPMN vo výške 49,67 %. S poskytnutou čiastkou revolvingu s 314,12 €. Ďalej bola predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu uvedená vo výške 59,42 % s ročnou úrokovou sadzbou revolvingu 68,11 %. Žalovaný ale schválil revolvingový úver na rovnakej listine dňa 28.5.2014, kde bol už rozdiel vo výške RPMN, ktorú stanovil na 68,95 %, rozdiel predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 70,03 % a oproti návrhu doplnil aj ročnú úrokovú sadzbu úrokov z omeškania vo výške 5,25 %. Žalobca splatil 28 mesačných splátok po 38,78 € a 1 mesačnú splátku 0,16

€, t.j. celkom 1.086 €. Keďže si žalovaný uplatňoval u zamestnávateľa žalobcu aj zrážky zo mzdy na úhradu pohľadávky zamestnávateľ potvrdil aktuálnu výšku vykonaným zrážok zo mzdy ku dňu 1.10.2016 vo výške 1.008,28 €. Napokon po tretíkrát požiadal žalobca žalovaného dňa 12.8.2014 o poskytnutie revolvingového úveru (Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 850075046) s úverovým limitom 1.500 €, počtom splátok 36, mesačná splátka 53,25 €, celková čiastka úveru 1.967 €, predpokladaná RPMN za úver 20,91 %, ročná úroková sadzba 18,03 %, priemerná RPMN vo výške 49,67 % a poplatok za poskytnutie úveru vo výške 50 €. Na tej istej listine žalovaný schválil úver dňa 19.8.2014, avšak rozdiel bol v priemernej výške RPMN, ktorú stanovil na 44,06 %, oproti návrhu doplnil aj ročnú úrokovú sadzbu úrokov z omeškania vo výške 5,15 %. Žalobca uhradil žalovanému 25 mesačných splátok po 89,65 €, t.j. spolu 2.241,25 €. Túto skutočnosť potvrdil aj zamestnávateľ žalobcu v potvrdení o aktuálnej výške vykonaných zrážok zo mzdy zo dňa 9.9.2016.

3. Súd v odôvodnení rozsudku ďalej uviedol, že Okresný súd Rožňava právoplatným uznesením č.k. 8Csp/52/2016 zo dňa 20.10.2016 uložil žalovanému povinnosť zdržať sa vykonávať zrážky zo mzdy v zmysle dohôd zrážkach zo mzdy z vyššie uvedených zmlúv a zároveň uložil zamestnávateľovi žalobcu zdržať sa zrážok zo mzdy žalobcu v prospech žalovaného na základe týchto dohôd o zrážkach zo mzdy dohodnutých v zmluvách o revolvingovom úvere č. 8500049535 a č. XXXXXXXXXX. Okresný súd Rožňava rozsudkom sp.zn. 8Csp/52/2016 zo dňa 21.2.2017 určil, že dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré boli uzavreté medzi žalobcom a žalovaným na základe uvedených zmlúv o revolvingovom úvere zo dňa 15.11.2013, 28.5.2014, 19.8.2014 a 17.12.2014 sú neplatné a žalobcovi priznal náhradu trov konania. Ak predbežnú otázku v tomto konaní posudzoval aj otázku platnosti zmlúv o revolvingovom úvere a konštatoval, že žalovaný vo formulárových predtlačiaciach uviedol iné údaje oproti návrhom žalobcu, a to u predpokladanej RPMN za úver, u predpokladanej RPMN po poskytnutí úveru, čo nie je možné považovať za prijatie návrhu na uzavretie zmluvy, ale za nový návrh. Pre platnosť zmluvy o revolvingovom úvere sa vyžadoval písomný návrh a písomné prijatie návrhu, čo nebolo dodržané. Občiansky zákonník nedodržanie tejto písomnej formy v ust. § 40 ods.1 postihuje absolútnou neplatnosťou. Súd v uvedenom odôvodnení rozsudku (v konaní 8Csp/52/2016) nad rámec ešte uviedol, že bez ohľadu na tento právny názor, ak by bol žalovaný prijal písomné návrhy žalobcu na uzatvorenie zmlúv bez modifikácie ich obsahu a došlo by ku zhode prejavov vôle, úroky vo výške 70% a 70,03% ročne sú v rozpore s dobrými mravmi, a preto právny úkon, ktorý sa prieči dobrým mravom zakladá jeho absolútnu neplatnosť, teda v prípade predmetných zmlúv o úvere zmluva ako právny úkon je absolútne neplatná. Žalobca špecifikoval výšku bezdôvodného obohatenia tak, že na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 830063425 uhradil žalovanému 1.261 €, teda oproti sume 750 €, bezdôvodné obohatenie žalovaného predstavuje 511 €. Na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500049535 uhradil žalovanému 1.086 €, revolving mu bol poskytnutý 630 €, čo predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného 456 €. Na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX mu bolo poskytnuté 1.500 €, žalobca uhradil 2.241,25 €, čiže v tomto prípade bezdôvodné obohatenie žalovaného predstavuje sumu 741,25 €.

4. Žalovaný nesúhlasil so žalobou, žiadal ju zamietnuť, poukázal na to, že zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ani iný právny predpis neurčujú, že údaj o RPMN bude dohodnutý alebo že sa vôbec tento údaj dá dohodnúť. Objektívne sa dohodnúť nedá, čiže z dôvodu zmeny RPMN nemôže dôjsť k situácii, pre ktorú by zmluva neuzavrela. Uviedol, že ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v danom čase. Ak by žalovaný neurčil údaj schváleného úveru či revolvingu postupom podľa zák. č. 129/2010 Z.z., teda výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale uviedol by zhodnú RPMN s predpokladanou RPMN, porušil by potom zákon. Poprel tvrdenia žalobcu, že by ustanovenia v predmetných zmluvách regulujúce výšku odplaty za spotrebiteľský úver a tiež úprava regulujúca následky porušenia zmluvy boli v rozpore s dobrými mravmi. Poukázal na to, že úverové zmluvy medzi účastníkmi sa riadia ustanoveniami Obchodného zákonníka a v otázkach, ktoré neupravuje Obchodný zákonník ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Prednostné použitie Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské vzťahy bolo do Občianskeho zákonníka zavedené až zák. č. 102/2014 Z.z. a určené od 1.4.2015, a preto na tieto zmluvy sa môžu použiť len tie predpisy Občianskeho zákonníka, ktoré v rokoch 2013 a 2014 osobitne upravili otázky neregulované Obchodným zákonníkom.

5. V priebehu sporu žalobca vzal žalobu ohľadne úrokov z omeškania za obdobie od 23.11.2017 do dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému späť, ale aj ohľadne výšky úrokov z omeškania o 0,05% a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalovanú sumu so zákonnými úrokmi 5% ročne odo dňa

nasledujúceho po doručení žaloby do zaplataenia. S poukazom na § 145 ods.2 CSP súd prvej inštancie v tejto časti (späťvzatého nároku) konanie zastavil.

6. Súd prvej inštancie následne vec právne posúdil v zmysle ust. § 9 ods.1, 2, § 11 ods.1 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy. Poukázal na ust. § 44 ods.2, § 43a, § 39, § 451 a § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka. Po oboznámení sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi súčasť súdneho spisu, na základe prednesov sporových strán mal preukázané, že ku dňu podania žaloby uhradil žalobca na predmetné úvery celkovo čiastku 4.588,25 €. Nakoľko jednotlivé spotrebiteľské zmluvy považoval súd za bezúročné a bez poplatkov, plnenie žalobcu pre žalovaného nad sumu 2.880 €, ktorá bola poskytnutá na základe jednotlivých zmlúv o revolvingových úveroch uzavretých medzi stranami sporu, považoval za bezdôvodné obohatenie získané plnením bez právneho dôvodu podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka a zaviazal žalovaného povinnosťou toto bezdôvodné obohatenie žalobcovi vydať. V zmysle ust. § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka a § 3 vl. nar. SR č. 187/1995 Z.z. v platnom znení zaviazal žalovaného priznanú sumu uhradiť aj so zákonným 5% ročným úrokom z omeškania.

7. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods.1 CSP na základe plného úspechu žalobcu vo veci.

8. V zákonnej lehote podal žalovaný proti zaväzujúcemu rozsudku a výroku o trovách konania odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods.1 písm. f/ a písm. h/ CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnuté výroky rozsudku zmenil, v celom rozsahu žalobu zamietol, žalovanému priznal náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu, eventuálne aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Trval na tom, že pri uzatvorení zmlúv o revolvingovom úvere nedošlo k žiadnej zmene v údaji RPMN, nakoľko jej výsledná hodnota bola presne uvedená v bode 6., čo vylučuje tvrdenie žalobcu o absencii RPMN. V bode 5. sa nachádzal údaj o RPMN, ktorý s ohľadom na časové obdobie podania žiadosti, kedy nie sú známe všetky relevantné údaje, ktoré sa do zákonného matematického vzorca výpočtu RPMN vkladajú, označená ako iba predpokladaná. RPMN sa určí v okamihu akceptácie návrhu zo strany veriteľa. V čase podania žiadosti o úver si zmluvné strany stanovili, že žiadosť bude považovaná ako maximálne možná s poukazom na výšku a parametre žiadaného úveru a následne po zhodnotení bonity a schopnosti splácať predmetný úver bude žiadateľovi poskytnutý úver v takej výške ako žiadal, resp. nižšej sume, toto však nemá vplyv na vôľu dlžníka uzatvoriť zmluvu a žalobca navyše s uvedeným postupom súhlasil. Odvolateľ poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/839/2015, kde sa vyslovil právny názor, že skutočnosť, že sa líšia údaje o RPMN v bode 6. žiadosti/zmluvy, to ešte neznamená, že žalobca prijal návrh žalovaného na uzatvorenie zmluvy so zmenami, čo by v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka znamenalo, že navrhovateľ odmietol návrh odporcu na uzatvorenie zmluvy, adresoval mu nový návrh, ktorý však potom nebol žalovaným prijatý, a preto nedošlo k uzatvoreniu zmluvy. Hodnota RPMN úveru nie je náležitosťou zmluvy, na ktorej by sa mali účastníci konsenzuálne dohodnúť. Je preto logické, že bod 5. obsahoval iba predpokladaný údaj o výške RPMN úveru, z rovnakého základu tiež vychádza ustanovenie o predpokladanej výške RPMN po poskytnutí revolvingu, nakoľko výsledné hodnoty boli objektívne určiteľné až v okamihu vyplatenia úveru - revolvingu.

9. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca s tým, že považuje rozsudok Okresného súdu Rožňava napadnutý odvolaním za zákonný a správny. Odvolanie žalovaného je účelové a tendenčné so snahou oddialiť právoplatnosť napadnutého rozsudku. Údaje v zmluvách o revolvingovom úvere sú podľa žalobcu nejasné a nezrozumiteľné pre bežného občana. Ustanovenie zmluvy upravujúce RPMN sú uvedené nejasným a mätúcim spôsobom, ktoré nekorešpondujú zákonnej povinnosti uviesť RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Svoj názor oprel žalobca aj o rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 13/Co/112/2015 zo dňa 26.4.2016. Tam odvolací súd vyjadril svoj názor, že uvedenie predpokladanej výšky RPMN nespĺňa podmienku § 4 ods. 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože zákon vyžaduje uvedenie tohto údaju do zmluvy presne. Údaj označený ako predpokladaný spôsobuje stav právnej neistoty spotrebiteľa. RPMN je v zmluve uvedený ako predpokladaný, a to aj v údajoch pod bodom 5 a pod bodom 6 zmluvy. Oznamenie veriteľa o schválení úveru nemožno považovať za odstránenie prípadných nedostatkov v obsahu zmluvy, keďže ide o jednostranný úkon. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi proti žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

10. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania spor podľa § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP a § 379 CSP spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Preto rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, keďže z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov je vecne správny. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené minimálne 5 dní pred vyhlásením na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 219 ods. 1, 2 CSP).

11. Žalovaný v odvolaní uplatnil odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ , h/CSP. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

12. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu v konaní z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu námietok žalovaného vymedzených v podanom odvolaní dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené a uplatnené odvolacie dôvody nie sú preukázané. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 191 a nasl. CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne závery o právach a povinnostiach sporových strán. Uplatnený nárok správne právne posúdil a dospel k správnej závere, pokiaľ posúdil spotrebiteľský úver ako bezúročný a bez poplatkov, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil a odvolací súd nezistil ani pochybenia v procesnom postupe súdu prvej inštancie porušujúce procesné práva strán alebo právo na spravodlivý proces, ani žiadnu z procesných väd konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

13. Podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Odvolacie námietky žalovaného nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privediť zmenu napadnutého rozsudku. Na doplnenie odvolací súd uvádza:

14. Vychádzajúc z obsahu spisu v danej veci žalobca uplatňoval nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, zmluvy o revolvingovom úvere, kde na jednej strane vystupoval žalobca ako spotrebiteľ a na druhej strane žalovaný ako dodávateľ konajúci v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Bolo preto dôvodné na daný právny vzťah aplikovať aj právne normy spotrebiteľského práva a všeobecnú úpravu obsiahnutú v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Právna úprava definuje spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi (§ 2 písm. a zák. č. 258/2001 Z.z.) a zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Právna regulácia zákona o spotrebiteľských úveroch je špeciálnou úpravou zmluvy o úvere vytvorená predovšetkým s ohľadom na špecifiká týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Táto zmluva vzhľadom na skutočnosť, že dlžník ako jedna zo strán tejto zmluvy nebol podnikateľom, je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle ust. § 52 a nasl.

Občianskeho zákonníka, preto sa na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (§ 52 ods. 2 OZ). Z uvedených dôvodov správne postupoval súd prvej inštancie, ak na zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, a nie normy obchodného práva.

15. Je nutné prisvedčiť záveru súdu prvej inštancie, podľa ktorého v danej veci RPMN v zmluvách nebola riadne dohodnutá, keďže údaje sa líšili v žiadosti žalobcu o poskytnutie revolvingových úverov a tam boli uvedené len predpokladané RPMN, tak potom už v bode 6 vyplnenej žiadosti v údají o schválenom revolvingovom úvere je uvedená opätovne RPMN, ale v inej výške. Odvolací súd má za to, že právny poriadok umožňuje akceptovať návrh na uzavretie zmluvy aj konkludentným spôsobom, avšak zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. V danom prípade by teda bola potrebná písomná akceptácia daných návrhov. Zo strany žalovaného nebolo tvrdené ani preukázané, že by žalobca akceptoval zmenené návrhy písomne. Nebolo možné v danom prípade písomnú akceptáciu návrhu na uzatvorenie zmluvy nahradiť len konkludentným prejavom vôle. Vzhľadom na to, že dohoda o RPMN nemá písomnú formu, je neplatná.

16. Aj pokiaľ ide o výšku odplaty za predmetný úver mal odvolací súd za to v súlade s judikatúrou všeobecných súdov Slovenskej republiky, že výška úrokov, aj keď pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná, je ponechaná na výlučne dohodu zmluvných strán, ale nemôže byť neobmedzená. Musí byť v súlade s ust. § 39 Občianskeho zákonníka a nesmie sa priečiť dobrým mravom, pretože právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav ide spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavami v čase uzavretia zmluvy. Neprimerane vysoké úroky dojednané pri zmluve o spotrebiteľskom úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania sa a mravným princípom spoločenského poriadku, teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Správne preto konštatoval súd prvej inštancie, že v danom prípade dojednané úroky vo výške aj 70% je možné považovať za dojednané v rozpore s dobrými mravmi a ako také nemôžu požívať súdnu ochranu.

17. Odvolací súd ešte uvádza, že od 1.6.2010 bola vykonaná zmena v Občianskom zákonníku v § 53 ods. 6 z ktorého vyplýva, že ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že v rámci novelizácie uvedeného zákonného ustanovenia bolo navrhované úplne iné znenie tohto zákonného ustanovenia ako bolo v konečnom dôsledku prijaté. V súvislosti aj s novelizáciou Zákona o spotrebiteľských úveroch bol zákonom č. 129/2010 Z.z. zrušený administratívny strop odplaty pri spotrebiteľských úveroch spolu so zrušením zákona č. 258/2001 Z.z. Napokon prijaté znenie ust. § 53 ods. 6 Obč. zák. bolo odôvodnené tým, že ide o upresnenie údajovej bázy ukazovateľa, z ktorého sa vychádza pri poskytovaní primeranosti odplaty za spotrebiteľský úver. Túto údajovú bázu, pokiaľ ide o výšku odplaty lehoty splatnosti spôsob zabezpečenia objem poskytnutých úverov na finančnom trhu poskytujú hlásenia zverejňované štvrťročne Ministerstvom financií SR na základe hlásených subjektov poskytujúcich spotrebiteľské úvery. Takýmto spôsobom bolo referenčné kritérium, podľa ktorého sa mohla posudzovať primeranosť zo sektoru bánk prenesená na sektor finančného trhu ako taký, teda na všetky spoločnosti poskytujúce peňažné prostriedky spotrebiteľom, a to pri absencii akýchkoľvek pravidiel odplaty a jej stropu. To neznamena, že by súd aj v takom prípade nemal možnosť posudzovať aj takýto úverový vzťah, ktorý sa dotýka uvedených úrokov v zmysle § 39 Obč. zák. v spojení s § 3 Občianskeho zákonníka. V danej veci preto bolo možné na základe ustálenej judikatúry pristúpiť k posudzovaniu odplaty založenej na referenčnej báze odplaty požadovanej bankami u spotrebných úveroch v obdobných prípadoch (napr. rozhodnutie Krajského súdu Bratislava č.k. 14 Co/262/2014 z 15.3.2016).

18. Vzhľadom na vyššie uvedené, neexistenciu dohody o RPMN a predovšetkým neplatne dohodnutá už vyplatená odplata za úver odporujúca dobrým mravom v súlade s právnym názorom vysloveným už v rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 8 Csp/52/2016 rozhodol súd prvej inštancie správne, ak zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu predstavujúcu jeho bezdôvodné obohatenie spočívajúce v plnení bez zákonom aprobevaných dôvodov a preskúmaný rozsudok tak bolo potrebné potvrdiť ako vecne správny.

19. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CPS. Žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho

konania, úspech v ňom mal žalobca, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

20. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).